

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/365/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917200823
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5917200823.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: Bc. V. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., ul. B. I. č. X, zastúpený splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Denisou Mrázovskou, advokátkou so sídlom J., M. G. č. X, proti žalovanej: B. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. - I., O. č. XX/XX, zastúpenej splnomocnenou zástupkyňou Ing. JUDr. Jankou Kantíkovou, advokátkou so sídlom P., G. A. I. č. XX, o určenie vlastníckeho práva k veci, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok č. k. 5C/9/2017-77 zo dňa 5. októbra 2017, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu vo výroku II. o trovách konania **p o t v r d z u j e.**

Vo výroku I., ktorým súd konanie zastavil, zostáva uznesenie okresného súdu **n e d o t k n u t é.**

Žalovaná **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Ružomberok napadnutým uznesením č. k. 5C/9/2017-77 zo dňa 05.10.2017 konanie zastavil. Žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok I.). Vyslovil, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (výrok II.).

Konštatoval, že žalobou doručенou súdu dňa 16.02.2017 sa žalobca domáhal voči žalovanej určenia vlastníckeho práva k motorovému vozidlu značky BMW typ 530d farby čierna metalíza, VIN: WBANC71010B149345, EVČ: RK 160 BD, rok výroby 2003. Podaním doručeným súdu elektronicky dňa 25.09.2017, písomne doplneným dňa 26.09.2017 zobral žalobca žalobu späť v celom rozsahu a žiadal, aby súd konanie zastavil s tým, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania. Žalovaná svojím podaním doručeným súdu dňa 03. 10. 2017 vyjadrila svoj súhlas so späťvzatím žaloby, nesúhlasila však s navrhovaným výrokom o trovách konania a žiadala, aby jej súd priznal žalovanej náhradu trov konania. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu, ktorý zobral svoju žalobcu v celom rozsahu späť, pričom žalovaná so späťvzatím žaloby súhlasila, súd konanie zastavil v zmysle ustanovení § 144, § 145 ods. 1 a § 146 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, nakoľko žalobca svojím postupom procesne zaviniel zastavenie konania keďže žalobu zobral späť bez uvedenia dôvodu.

2. Proti uzneseniu okresného súdu a to do výroku o trovách konania podal odvolanie žalobca, prostredníctvom splnomocneného zástupcu, ktorým žiadal zmeniť rozhodnutie v napadnutom rozsahu tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Podľa neho súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko pri rozhodovaní o trovách konania mal postupovať v zmysle ust. § 257 C. s. p. Žalobca poukázal na skutočnosti, ktoré ho

viedli k podaniu žaloby, konkrétne že po odcudzení vozidla bol v trestnom konaní odkázaný na civilný súd so žalobou na uplatnenie svojho vlastníckeho práva k vozidlu. Ešte pred podaním samotného žalobného návrhu vyzval žalovanú, aby mu vozidlo vrátila, na čo mu táto odpovedala listom, že má za to, že výhradnou majiteľkou vozidla je ona. Nadobudol preto dôvodné presvedčenie, že pasívne legitimovanou osobou v civilnom spore je práve žalovaná ako fyzická osoba. Prvoinštančný súd vytýčil vo veci pojednávanie dňa 27.06.2017, na ktorom sa žalovaná nezúčastnila a svoju procesnú argumentáciu prezentovala len jej splnomocnená zástupkyňa, ktorá ako prvotné namietala pasívnu vecnú legitimitáciu žalovanej, pričom uviedla skutočnosti a predložila dôkazy jemu skôr neznáme, o ktorých nemal v čase podávania žalobného návrhu vedomosť. Na základe tejto argumentácie a predložených dôkazov zobral žalobu späť a to najmä po vyjadreniach žalovanej, ktoré prezentovala jej splnomocnená zástupkyňa nadobudol podozrenie, že zo strany žalovanej došlo k spáchaniu trestného činu a teda sa obráti na orgány činné v trestnom konaní. Uviedol, že dôvodom boli aj skutočnosti, že nemohol dôkazne preukázať akým spôsobom došlo k prevodu motorového vozidla na osobu O. C., nakoľko sa nachádza v zariadení pre seniorov ako aj účasť na predmetnom prevode osoby O. C. ml. nachádzajúceho sa vo výkone trestu odňatia slobody. Zobral teda žalobu z dôvodu procesnej neistoty ako aj nemožnosti získať ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení ako aj z dôvodu podozrenia o spáchaní trestného činu, ktoré oznámi orgánom činným v trestnom konaní. Podľa žalobcu za daného skutkového stavu sú dané okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré umožňujú rozhodnutie o tom, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 357 písm. m/ C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 C. s. p.

5. Podľa § 387 ods. 1 C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 C. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Preskúmaním napadnutého uznesenia, spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol odvolateľ (žalobca), odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a preto sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie, ktorý v súvislosti s rozhodovaním súdu o náhrade trov konania potom ako bolo konanie zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby postupoval podľa § 256 C. s. p. o zodpovednosti za procesné zavinenie zastavenia konania a žalobca by mal preto znášať náhradu trov konania. V podstatných bodoch odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 C. s. p.).

8. Žalobca v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci, nakoľko súd pri rozhodovaní o trovách konania mal postupovať v zmysle ust. § 257 C. s. p. podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. Podľa § 256 ods. 1 C. s. p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca.

11. Odvolanie žalobcu odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Späťvzatie žaloby predstavuje dispozičné právo žalobcu s celou žalobou alebo jej časťou. Žalobca využil svoje dispozičné právo so žalobou, zobral ju späť avšak dôvody vedúce k tomuto úkonu nijak nezdôvodnil. Aj keď žalobca nie je povinný uviesť dôvod späťvzatia žaloby je samotná príčina, ktorá viedla žalobcu k späťvzatiu žaloby, relevantná pre posúdenie prípadného nesúhlasu žalovaného so späťvzatím ako i v súvislosti s rozhodovaním o trovách konania. Ak malo byť preto pre žalobcu významné rozhodnutie o trovách konania, nič mu nebránilo, aby uviedol dôvod späťvzatia žaloby. Nakoľko ho neuviedol, okresný súd nemal dôvod zaoberať sa výnimočným ustanovením ust. § 257 C. s. p. Rovnako tak ani odvolací súd v odvolacom konaní nakoľko bol povinný vychádzať z úkonu žalobcu. Na skutočnosti, ktoré podľa žalobcu v odvolaní ho mali ho viesť k podaniu žaloby a jej späťvzatiu, preto odvolací súd neprihliadol.

12. Vzhľadom na uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil. Vo výroku o zastavení konania, ktorý nebol napadnutý odvolaním, zostáva uznesenie okresného súdu nedotknuté.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C. s. p. Nakoľko bola žalovaná v odvolacom konaní úspešná v celom rozsahu, odvolací súd rozhodol, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p..)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).